

Р Е Ш Е Н И Е

№ 50158

гр. София, 27 октомври 2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, първо наказателно отделение, в съдебно заседание на седемнадесети октомври две хиляди двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУМЕН ПЕТРОВ
ЧЛЕНОВЕ: СПАС ИВАНЧЕВ
ТАТЯНА ГРОЗДАНОВА

при участието на секретаря Марияна Петрова и на прокурора ТОМА КОМОВ, след като изслуша докладваното от съдия РУМЕН ПЕТРОВ наказателно дело № 521 по описа за 2022 г. и за да се произнесе взе предвид:

Настоящото трето касационно производство е образувано по протест на прокурор от Апелативна специализирана прокуратура, против въззивна присъда № 1/14.10.2022 г., постановена по внохд № 2021101600112/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.

В протеста и допълнението към него се релевирани касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Посочено е, че атакуваният съдебен акт е постановен при съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неправилна оценка и анализ на доказателствата, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. Според представителя на държавното обвинение, вътрешното убеждение на въззивния съд не се основава на задължението за пълно, всестранно и обективно изследване на всички обстоятелства по делото, съобразно изискванията на чл.13, чл.14 и чл.107, ал.5 от НПК, с което са нарушени правата на прокуратурата като страна в процеса. Твърди се, че като се е доверил изцяло и е приел обясненията на подсъдимия за достоверни, съдът не е взел предвид, че те представляват негова защитна позиция и не следва да се кредитират. Представителят на държавното обвинение счита, че възприетата фактическа обстановка не отговаря на установената в хода на досъдебното производство, като неправилно съдът се е позовал на показанията на св.Г. Д. и на св.Л. П., дадени пред въззивния състав, вместо тези от подготвителната фаза на процеса, като е игнорирал заявеното от свидетеля с тайна самоличност. Претендира да се отмени присъдата и да се осъди подсъдимият по повдигнатите му обвинения.

В съдебно заседание прокурорът от Върховна касационна прокуратура поддържа протеста и пледира той да бъде уважен, като се отмени въззивния съдебен акт и се постанови нова присъда, с която след като признае подсъдимия за виновен по двете деяния, да му наложи едно общо наказание в рамките на определеното от втория

въззивен състав - три години лишаване от свобода и глоба, като няма пречка да се приложи чл.66 от НК с изпитателен срок от пет години.

Подсъдимият Л. З. и упълномощеният защитник адв. И. В., редовно призовани, не се явяват.

Върховният касационен съд, първо наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и в пределите на своята компетентност съобразно чл.347, ал.1 от НПК, намери следното:

С присъда № 37/20.12.2016 г., постановена по нохд №1035/2016 г. на Специализирания наказателен съд, подсъдимият Л. Ж. З.е признат за виновен в това, че от началото на м. септември 2014 г. до 25.05.2015 г., в с. Бохот, обл. Плевен, е участвал в организирана престъпна група за добиване и производство на наркотични вещества - растения от вида на конопа, с участници – М. М., Е. М. и Г. Д., поради което и на основание чл.354в, ал.3 вр. с ал.2 вр. с ал.1 от НК и при условията на чл.54 от НК е осъден на три години лишаване от свобода и глоба в размер на 10 000 лева. На основание чл.66, ал.1 от НК е отложено изпълнението на наказанието лишаване от свобода с изпитателен срок от пет години.

С присъдата подсъдимият З. е признат за невинен в това в края на м.февруари 2015 г. в с.Бохот, обл.Плевен, в съучастие като помагач с М.М., Е. М. и Г. Д. като съизвършители, умишлено да ги е улеснил с осигуряване на помещения, даване на съвети, разяснения и набавяне на средства за отглеждане на марихуана, обещание да се пласира наркотичните вещества след отглеждането, да засеят и до 25.05.2015 г да отглеждат 531 бр. растения от рода на конопа /канабис/с нето тегло 3 650 гр. суха зелена растителна маса, със съдържание на активен компонент тетрахидпоканабинол 0,42% и 0,53% на стойност 21 900 лв., поради което и на основание чл.304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл.354в, ал.1 вр. с чл.20, ал.4 от НК.

По протест на прокурор от Специализираната прокуратура срещу оправдателната част и по жалба на подсъдимия З. срещу осъдителната част:

1. с присъда № 2/03.05.2017 г. по образуваното внохд № 47/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, IV н.с. на основание:

- чл.336, ал.1, т.2 от НПК е отменена първоинстанционната присъдата в оправдателната част и подсъдимият З. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.354в, ал. 1 вр. с чл.20, ал.4 от НК и при условията на чл.54 от НК е осъден на две години лишаване от свобода и глоба в размер на пет хиляди лева;

- чл.337, ал.1, т.2 от НПК е изменена първоинстанционната присъда в осъдителната част, като подсъдимият З. е признат за невинен в това да е извършил престъплението по чл.354в, ал.3 от НК в периода от началото на м. септември 2014 г. до края на м. декември 2014 г. и на основание чл.304 от НК е оправдан по повдигнатото в този смисъл обвинение, като е намален размера на наложеното наказание глоба от 10 000 лева на 5 000 лева.

На основание чл.23, ал.1 от НК на подсъдимия З. е определено общо най-тежко наказание от три години лишаване от свобода, което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпълнение с изпитателен срок от пет години. Към така определеното общо наказание е присъединено и наказанието глоба в размер на 5 000 лева.

Въззивната присъда е оспорена по касационен ред единствено от подсъдимия Л. З.. С решение № 249/12.01.2018 г., постановено по н.д. № 805/2017 г. по описа на Върховния касационен съд, II н.о. е отменен въззивният съдебен акт и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения.

2. с присъда № 8/10.07.2020 г., постановена по внохд № 18/2018 г. на, Апелативния специализиран наказателен съд, II н.с. първоинстанционният съдебен акт е:

- отменен в оправдателната му част и подсъдимият З. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.354в, ал.1 вр. с чл.20, ал.4 от НК и при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК е осъден на една година и осем месеца лишаване от свобода и глоба в размер на три хиляди лева.

- изменен в осъдителната ѝ част, като е намален размера на наложеното наказание глоба от 10 000 лева на 5 000 лева.

На основание чл.23, ал.1 от НК на подсъдимия З. е определено общо най-тежко наказание от три години лишаване от свобода, което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпълнение с изпитателен срок от пет години и глоба в размер на 5 000 лева.

И втората въззивната присъда е оспорена по касационен ред от подсъдимия Л.З.. С решение № 168/16.03.2021 г., постановено по н.д. № 738/2020 г. по описа на Върховния касационен съд, I н.о. е отменен въззивният съдебен акт и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд.

3. С постановената трета въззивна присъда № 1/14.01.2022 г., предмет на настоящата касационна проверка:

- на основание чл.334, т.2 вр. с чл.336, ал.1 т.3 от НПК е отменена изцяло първоинстанционната присъда в осъдителната част, като подсъдимият Л. З. е признат за невинен в това за времето от началото на м. септември 2014 г. до 25.05.2015 г., в с. Бохот, обл. Плевен, да е участвал в организирана престъпна група за добиване и производство на наркотични вещества - растения от вида на конопа, с участници – М. М., Е. М. и Г. Д., поради което и на основание чл.304 от НПК е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл.354в, ал.3 вр. с ал.2 вр. с ал.1 от НК.

- в оправдателната част - относно повдигнатото обвинение по чл. чл.354в, ал.1 вр. с чл.20, ал.4 от НК присъдата е потвърдена.

С въззивния съдебен акт съдът се е разпоредил с приложените по делото веществени доказателства - 2 бр. мобилни телефона, като е постановил тяхното връщане на подсъдимия, а на основание чл.190, ал.1 от НПК направените по делото разноси са присъдени да останат за сметка на държавата.

Принципно в касационното производство се проверява атакувания съдебен акт по наведените в инициращия процесуален документ основания, съобразно доводите, които го подкрепят. В протеста, след като е посочено, че допуснатото нарушение на процесуалните правила се изразява в неправилна оценка и анализ на доказателствата, тъй като съдът изцяло е дал вяра на обясненията на подсъдимия, които били негова защитна позиция и на показанията на разпитаните при условията на чл.118, ал.1, т.1 от НПК свидетели, е отразено, че приетата фактическа обстановка не отговаря на

установената в хода на досъдебното производство, която е пресъздадена в подробности. Преразказването на възприетите от прокурора в подготвителната фаза на наказателния процес факти и обстоятелства по никакъв начин не аргументира някое от заявените касационни основания и трудно би могло да послужи като повод за проверка на материално правната и процесуалната законосъобразност на атакувания въззивен съдебен акт. В този смисъл направените възражения срещу начина на формиране на вътрешното убеждение на предходния състав в съществена степен са декларативни. Те не намират основание, защото в мотивите към постановената оправдателна присъда е обективизиран анализа на доказателствата по делото, които са изследвани в контекста на възприетите факти за поведението на подсъдимия през целия инкриминиран период, като ясно е изразена оценката за тяхната достоверност и връзката помежду им. Това позволява касационният съд да проследи правилността на процеса на формиране на вътрешното убеждение на решаващия съдебен състав, като не се констатираха пороци в този процес, тъй като не се забеляза подценяване или преекспониране на определени доказателства, нито превратно тълкуване, а доказателствените източници са анализирани в тяхната пълнота и взаимна връзка.

В изпълнение на дадените указания в предходните две отменителни решения на ВКС, преди да достигне до извода за неправилна интерпретация от страна на първоинстанционния съд на част от доказателствените източници, третият въззивен състав е провел всеобхватно съдебно следствие, като са преразпитани в качеството им на свидетели Е. М., Г. Д., братята Г. и Х. А. /като за четиримата, включително и спрямо М. М., наказателното производство е приключило с одобрени от съда на 23.12.2015 г. споразумения по нохд № 1727/2015 и нохд № 1728/2015 г., двете по описа на СНС/, И. Д. и Л. П., като са приобщени показанията им от досъдебното производство, а подсъдимият е дал за пореден път подробни обяснения. От мотивите на атакуваната нова присъда ясно личи, а и не се оспорва в протеста, че въззивният съд е обсъдил всички показания, а не само депозираните в хода на въззивното следствие, включително и на свидетеля с тайна самоличност, на полицейския служител Т. Г., писмените доказателства и ВДС по експлоатираните СРС. Въпреки това по делото не са установени гласни доказателствени средства, които да са източник на първични и преки факти относно участието на подсъдимия във вменените му във вина престъпления. От съдържанието на подслушваната телефонна комуникация не следва извод подсъдимият да е знаел за осъществяваната престъпна дейност, още повече, че в двете помещения, където са отглеждани конопените растения са били без прозорци, т.е. нямало е видимост отвън, а достъпът до тях е бил контролиран от св. Г. Д. и от наетия като пазач св.Л. П.. С основание показанията на св.Г. са изключени от доказателствената съвкупност, в частта им относно интерпретацията на данните от използваните СРС и възпроизведената оперативна информация /с неясен произход/, предвид наличните и изготвени по делото ВДС на база експлоатираните СРС. При тяхната преценка изключително обстоятелствено са изследвани релевантните факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване и настоящият състав няма какво да добави към изложената аргументация в тази насока. Не са останали извън вниманието на съда и показанията на анонимния свидетел, съобразно които въпросният „Л.“ не е бил подсъдимият З., а пазачът на птицекомбината – св.Л. П., още повече, че при разпознаването на досъдебното производство като „Л.“ е посочен св.Е. М.. Всички доказателства, за които съдът е имал индиция, че съществуват и че са относими към главния факт по делото са събрани, анализирани и надлежно оценени по предписания в чл.107, ал.3 и ал.5 от

НПК ред, като са изпълнени задълженията по чл.13 и чл.14 от НПК. Отсъствието на допуснати процесуални нарушения от страна на въззивния съд при събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото, води до невъзможност да се замести вътрешното му убеждение.

Тъй като в протеста е изложено твърдението, че материалният закон е нарушен в резултат на осъществени процесуални нарушения, но такива не са установиха, следователно няма основания за отмяна на въззивната оправдателна присъда и съответно осъждането на подсъдимия. По делото липсват преки, респективно достатъчно косвени доказателства, които по несъмнен и категоричен начин да установяват участието на подсъдимия във вменените му във вина престъпления. Установено е единствено, че на 22.05.2015 г., след като приключил с ангажиментите си в гр.Плевен - да представи документи, във връзка с европейския проект, З. пристигнал на територията на бившия птицекомбинат в с.Бохот, за да извърши измервания по повод финансирането по програма за реконструкция и модернизация на наетите от него три сгради за отглеждане на кокошки, различни от приспособеното помещение, където са засети конопените растения. При това посещение, по предварително настояване от св.Г. Д. да се видят, той му дал 20 лв. в близост до портала, които недостигали от дължимите общо 35 лв., за да може свидетелят да се разплати на техника - св.Б. за ремонта на климатичната инсталация. Не са установени други конкретни действия чрез, които подсъдимият реално умишлено да е улеснил чуждото деяние по отглеждане на конопените растения и сам да е взел участие в престъпната група. От доказателствата по делото не се установява подсъдимият да е осигурил помещение за засяването и отглеждането на конопа, някога да е давал съвети – разяснения в тази насока, да е набавял средства или да е поемал ангажимент да пласира продукцията. Неоснователно се оспорва от представителя на държавното обвинение и наличието на съставомерните признаци на организирана престъпна група, предвид отсъствието на поддържани трайно установени постоянни връзки, контакти и разпределение на задачи между З. и останалите участници, за които наказателното производство е приключило.

По изложените съображения Върховният касационен съд, първо наказателно отделение намира, че не са налице касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, т.е. протестът се явява неоснователен и въззивната присъда следва да се остави в сила, поради което и на основание чл.354, ал.1, т.1 от НПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила въззивна присъда № 1/14.10.2022 г., постановена по внохд № 2021101600112/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: